

SAŽETAK PRESUDE

MONTOYA PROTIV FRANCUSKE OD 23. SIJEČNJA 2014. GODINE ZAHTJEV BROJ 62170/10

Podnositelj nema pravo na „dodatak za zahvalnost“ koji se dodjeljuje samo ratnim veteranima arapskog i berberskog porijekla

ČINJENICE

Zahtjev Europskom sudu za ljudska prava podnio je francuski državljanin koji živi u Francuskoj. Podnositelj, koji je europskog porijekla, rođen je 1942. godine u Alžiru u vrijeme dok je Alžir bio francuski departman. Zbog svog europskog porijekla imao je običan civilni status, za razliku od domicilnog stanovništva na koje se primjenjivao civilni status prema lokalnom pravu.

Tijekom alžirskog rata podnositelj se pridružio izvanrednim civilnim jedinicama francuske vojske. Nakon završetka rata preselio se u Francusku.

Podnositelj je potom podnio zahtjev za „dodatak za zahvalnost“ koji se isplaćivao bivšim članovima izvanrednih jedinica i sličnim grupama. Njegov zahtjev odbila su sva francuska tijela nakon utvrđenja da je podnositelj europskog porijekla (i imao je običan civilni status), a da je „dodatak za zahvalnost“ ograničen na osobe koje su imale civilni status prema lokalnom pravu (osobe arapskog i berberskog porijekla)

OCJENA SUDA

Članak 14. zajedno s člankom 1. Protokola broj 1.

Sud je naglasio da za primjenu članka 14. mora postojati razlika u postupanju prema osobama u usporedivim situacijama. Takva razlika je diskriminatorna ako ne postoji objektivno i razumno opravdanje, to jest, ako se njome ne želi postići legitiman cilj ili ako nema proporcionalnosti između upotrijebljenih sredstava i cilja koji se njome želi postići. Pri tome država u načelu ima široku slobodu procjene.

U ovom predmetu došlo je do razlike u postupanju između bivših saveznika arapskog ili berberskog porijekla koji su imali civilni status prema lokalnom pravu i onih europskog porijekla koji su imali običan civilni status. Zajedničko im je svima da su bili pripadnici izvanrednih jedinica tijekom alžirskog rata, a potom su preseljeni u Francusku na kraju rata. Država je svim preseljenim saveznicima dodijelila financijska sredstva kako bi im pomogla da se smjeste u Francuskoj, te im, bez ikakvih razlika, dodijelila status ratnih veterana.

Zakonodavac je, međutim, smatrao da bivšim saveznicima arapskog i berberskog porijekla treba dodijeliti i poseban dodatak, imajući u vidu posebne teškoće i patnje koje su pretrpjeli, kao i činjenicu da su napustili zemlju svojih korijena te iskusili specifične i dugotrajne poteškoće prilikom preseljenja i integracije u Francuskoj.

Sud je smatrao kako je odavanje posebnog priznanja za odanost i patnje bivših saveznika arapskog i berberskog porijekla legitiman cilj. Imajući u vidu da je „*dodatak za zahvalnost*“ samo jedan od načina na koji je Francuska priznala žrtvu bivših saveznika, kao i široku slobodu procjene države, Sud je zaključio kako nije neproporcionalno osigurati dodatak samo bivšim saveznicima arapskog ili berberskog porijekla.

Stoga nije došlo po povrede članka 14. u vezi s člankom 1. Protokola br. 1.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.